

Редакторъ: Боянъ Станчевъ.

Редакцията на вестникъ „Славянинъ“ се помещава на улица „Драгоманъ“ № 22 — жгъла съ улица „Шейново“ — до фурната.

Всички Божии създа-
ния обичатъ захарьта.
Животнитъ въ гората я
получаватъ чрезъ ме-
дъ, наськомитъ чрезъ
цвѣтята, а домашнитъ
животни, като кучето и
коньтъ съ удоволствие
я хрускатъ отъ нашитъ
джани.

Съобщаватъ отъ Рига, че „Графъ Цепелинъ“ на връщане отъ Москва билъ обстрелванъ при преминаване на латвийската граница. Съветскитѣ власти твърдятъ, че това било отъ латвийска територия. Латвийското правителство наредило веднага разследване и се установило, че „Графъ Цепелинъ“ билъ обстрелянъ отъ болшевишката погранична стража.

Изъ миналото, документи
по политическото ни въз-
раждане, книга II. Подъ ре-
дакцията на П. С. Кършовски,
Елена, 1929 г., стр. 400. Цѣна
40 лв.

И тази книга, като първата, излязла през 1927 г., съдържа извременно цѣнни, незададени до сега документи, за предвос- бодителната епоха — отъ Г. С. Раковски, Л. Каравелевъ, П. Хитовъ, Ив. Касабовъ, Ив. Кършовски, П. Ив. Берковски, Хр. Н. Македонски, С. Гереновъ, С. Кършовски, Къччевъ, Т. Ковачевъ, С. Робовски, архима- рить Галактионъ и др. Тѣзи документи безспорно хвърлят нова и обилна свѣтлина върху славни имена и събития отъ нашето политическо възражда- не. Трудътъ на г. Кършовски е богатъ приносъ къмъ новата история и заслужана под- крепа отъ всички. Книгата се набавя отъ редакцията на в. „Еленска Защита“ въ гр. Еле- на и отъ книжарница „Факелъ“ въ София.

„Стопански Прегледъ и
Домакинство“—Търновъ год.
XVIII, книжка 8. Това хубаво
и много полезно списание из
лиза под редакцията на г. А.
С. Пенчевъ. Дадениятъ само 50
лв. за годишния му абонаментъ
се повръщатъ многократно са-
мо отъ една поука, която ще
получите.

на карва лѣтните месеци. Музикантката на програма, въ която наредъ съ италианскитѣ парчета флотската музика изпълни тая вечеръ и композиции на бълг. гарски майстори.

Нашитѣ разговори следватъ ритма на музиката, преплитатъ се българскитѣ и италианскитѣ мотиви. Припомва се историята на България отъ последнитѣ години. Господжикъ, които стоятъ близо до менъ, ми описватъ миналитѣ страхове и бѣдашитѣ надежди. Озидеритъ ми говори за своята и нашитѣ страни. Наблюдавамъ, че въ нѣкоя страна не се говори за собственото отечество съ нежностъ съ каквато говорятъ българитѣ. Тѣ я обичатъ съ истинска страсть, опечалена и исплашена. Тукъ отечеството е наистина майка. Когато следъ официалния тостъ, проявенъ отъ Ми нистеръ Маджаровъ, се вдига да говори полков. Соларевъ съ своя хубавъ италиански евикъ, който нѣма даже онзи тѣй далеченъ чуждестраненъ акцентъ, нашето Итадо Българоко събра ние се завладѣ отъ единъ тонъ на повишена чувствителностъ.

Следва.

Следва.

Urbi et orbi.

Преподавателите на българ-
та интелегенция, които
дотрива и кадъра на бъл-
гарската наука, сж събрани
сж на конгресъ въ София.
Досрещаните сж искрена
достъ, окривляни сж топлото
ство на гостоприемство, земи. . .

Наистина, че известни пре-
имения на руската интели-
генция погрячиха славянското
господство у нас и убиха донъ-
де вярата на българския на-
родъ въ възтържествуване на
славянството.

И наистина, когато голя-
 мите обвинения от ду-
 шата славянинъ у нашия на-
 род до 1913 година, толкова
 по-голямо е разочарованието
 признателност ние онеся при-
 ветствуваме рускитъ учени-
 съ задушението славянско:
 „Добре дошли!“⁴
 Славянинъ.

Съюзната управа в Варна констатира, че се губят писмата. Всички, които не сж получили отговори на нѣкои от писма, да знаят че по-единствѣно не сж получени въ Варна. Ето защо *всичко отнася се до Съюза да се адресува до председателя г-нъ Жеко Иванов* — Варна.

Оцепниците — представили на нѣколко провинциални едненини листа. продължава да се таксуват "сѣюзъ журналистите въ България" сѣ свикали нѣкакъвъ конесъ въ столицата, където 3 октомври ще се федератъ съ столичните журнаисти. Дружеството на стоичните журналисти ще има първа да се справи съ кави журналисти се федерира.

Приети са за членове на вили. Г житѣ Попова и Заш-
юза редакторѣ на вѣстни- ва и г-дата Г. Вѣлковъ и С.
ѣ „Шумска Дума“ — Шу- Поповъ изпълниха нѣколко
ѣ и „Хелусъ“ — Троянъ, музикални номера, които съ-
ка щото съюзенѣтъ провин- дадоха прѣвно настроенѣ
мални вѣстници ставатъ 64 средѣ гостѣтъ и домакинѣтъ

(Впечатления отъ България)

Всичкият този хубавъ сън
е и реализиранъ само въ
на своя частъ, а останалото е
поставено.

Най-големия мжнотия пр
излива отъ условията на ро
ството, въ което сж поставе
множество български малци

България знае, че голяма част от това което придобива, дължи да плаща военни репарации. Тя, вследствие на омразия контрол, правен от малките неприятелски страни, тежко страда. България не може да дава на българския народ по-голям извънредно чувствителен начин.

Няма едно сходство между истинските приложения въ действителност, напримеръ по отношение на Австрия и тѣзи, които въ употреблението по отношение на България. Ако къмъ това се прибавятъ условията приложения за нейните въоръжени сили отъ договоритѣ за миръ, които разрешаватъ на България едно количество войски едва стигащи до гарантиската реда, ще се добие една идея за душевното състояние, въ което се намиратъ този народъ, който по природа се понася на една здравна и сурова военна организация.

Времето еволюира. Естествено, да, навадат кавнатъ горепомнатитъ ратници на свободата, а чрезъ нашия младъ лѣкарь Дръ Йордановъ го и на лично провинкатъ: Да се въземъ навадатъ къмъ народни-

Въ стремлението си да рухне илюзията в областта на обществения здравеопаване, нашия съгражданин *Д-ръ Кимил Йорданов* е почнал извадането на твърде интересно своя революционен методъ писане „*Добро Народно Здраве*“ което е всъщностъ въ душата на ония г-да лѣкари, които ледаха и гледаха на медицината като на елдорадо, като търговско на предприятие, като източникъ на забогатяване — онези, които забравяватъ, че лекарската професия е преди всичко служба, че е преди всичко дългъ и тогава право.

Тръбѝва човѝкѝ да прочете
внимателно това твърде инте-
ресно и оригинално по своя ле-
чебен методъ списание, за да
има понятие за научния замахъ,
съ който многуоуважаеия лѝ-
каръ еволюира въ областта на
медицината, безъ дѝ се стърска,
че той се поставя въ участъта
на Ибисеновия Дръ Шокманъ.

Това младеж и много обещаващ лекар, съ замаха на благодарен ридар, опрѣн на логиката и авторитета на германскитѣ реформатори въ областта на медицинската наука, се бори съ старото, като върху развалинитѣ на една отживѣлица, оръжие въ ръцетѣ на вѣкомѣ спекуланти лѣкари, той се мъчи на гради новото, което като фаръ да развѣдрѣа лѣчитѣ излѣвали отъ генералитѣ мѫстци на професоритѣ Лааманъ Швейнигеръ, Клайнъ, Присницъ, Кнайтъ, Куне, Шротъ и пледа други медицински свѣтила.

Това сж хората, които съ сво- итъ прости методи направиха цѣлъ обратъ въ лечебната нау- ка, като се освободиха отъ страничните спекулативни вли- яния. Подобно на Русо, който по чисти социални причини се провикна „Навадъ къмъ приро- дата“—така и тия гении на медицинската мисълъ връщатъ така да се каже медицината навадъ къмъ природата, като освобождаватъ стотици хиляди съвърши истината болни отъ спекулата, която ва срамъ и поворъ на двадесетия вѣкъ, се възрши отъ заинтересувани за смѣтка на нещастнитъ бо- ни, плнати джобоветъ си и сж се обърнали отъ професиона- листи на търговци.

поставенъ на наше разположе- ти правени всички отъ бѣ-
ние. сии селяни презъ месецитѣ

Наблюдавам единъ обичай
твърдъ страненъ, който ще има-
ме случай да видимъ също въ
Ромъния и Русия — Чаршафитъ
сж прикачени, съ голѣми безо-
пасни игли, за тежкитъ покрив-
ки. Не би било нищо, ако не
държеше много топло. — Тръбъ
ваше да изгубя четвъртъ часъ,
за да изведя внимателно сек-
ретнитъ игли една по една и
да изпратя радостенъ изливъ
ното одяло да прави компания
на килима вътрѣ пода.

Следъ пладне обикаляме по
облитъ уици на града. Виж
датъ се малки забавни дюген-
чета, гдѣто сжизложени харак-
терни за страната стоки: дър-
вени работи, боядисани и на
пѣстрени въ живи цѣтѣове,
червентъ, зеленъ и жълтъ; жен-
ски блузи които представятъ
хубаво рѣчно изработени ши-
вици, сжщитѣ рисунки на дър-
во съ сжщитѣ цѣтѣове.

Селока бродерия въ геомет-
рически линии, които ми на-
помнят преплитанията на ви-
зантйските мозайки, вълнени
килими изпестрени съ живи
бои, после платна извѣнвани въ
влатна и сребърна сѣрма, рабо-

та при Бъла Гора (Чехия) и свърши съ тържеството на „новото“ съ Вестфалския миръ 1649 год.

Ние се надъваме, че уважае-
емия г-н докторът не ще спре
начената, защото той вижда
със радост отъ наличните ре-
зультати отъ неговото „ново“
въ областта на медицината—
нщо, което се потвърждава
отъ нколко публични благо-
дарности изказани отъ негови
болни, които той по своя водо-
лечебенъ методъ е излѣкувалъ,
следъ като вече години сж би-
ли лѣкувани съ какви ли не
„специалитети“ . . . Servus.

**Всѣки може за 15 год.
да има
СТО хиляди лева
капиталъ, като се
застрахова само при
„ЛА НАСИОНАЛЪ“
ул. гургулята № 1.**

10 етапа на авиацията.

Първият официално зарегистриран полет със аероплан е бил извършен в 1897 г. от Адер — „баща на авиацията“. Втори полет е направил Райт в 1903 год. В 1907 год. Сантосъ Дюмон е направил полет на 50 м височина по права линия. В 1909 год. Блерио прелетя Ламанша. В 1913 год. Гарос прелетя Средиземно море. Рекордът на скорост, 200 км. в час, установи французина Примо в 1913 год.

е Линдберг прелетя от Н
Йорк до Париж въ 1927
" Кингфорд Смит прелет
Тихия океан въ 1928 го
и Орлебаръ доби рекордъ
е скорост, 575 км. въ часъ, в
ж 1929 год. Най сетне Костъ
Белмонт прелетѣха тази год
на отъ Парижъ въ Ню-Йорк

Съединяването на о. Сахалинъ съ материка

Японското правителство е решило да съедини о. Сахалин съ азиатския брегъ. Островъ Сахалинъ е поделенъ между Русия и Япония.

Смѣта се, че съ съединение на острова съ материка ще повдигне икономическия живот въ него. Насипътъ стена, която ще съединява острова, ще е 7 км.

на срещата ми е господарката единствено български дипломат, дъщеря на Васил и придворна дама. Тя говори много добре италиански език. Тук е бившият пълномощен министър в България в Рим — Радевич, който страстно обича Рим и постоянно говори за това. Оставя страна имамът господарят на италианския пълномощен министър в София, който днес отсъства по важни причини, министър на Желанията Маджаров, Директор на Българската авиация, ватиканските сж поставени дружини наши офицери от флотата, милиция и милицията участва в полета и нашите смятат пилоти разпределяни между Българските офицери и общественици на авиационни лица.

Отъ почитаната маса, на която се развяват италиянските български знамена, събрани в трофеи, излизат въ форма конска подкова четири извиредно дълги маси, около които се настанали около 400 души. Единия истински омиров обяд, сервиранъ съ бяло червено вино отъ Евксиногорска хубава близка до Варна река, дения гдето Царь Борисъ

на карва лѣтните месеци. Музикалната програма, въ която наредъ съ италианските парчета флотската музика изпълни тая вечер и композиции на бълна гарски майстори.

Нашите разговори следват ритма на музиката, преплитат се българските и италианските мотиви. Припомня се историята на България от последните години. Господжите, които стоят близо до мен, ми описват миналите страдове и бъдещите надежди. Офицерите ми говорят за своята и нашите страни. Наблюдавам, че външната страна не се говори за собственото отечество с нежност, с каквато говорят българите. Тя я обичат с истинска страст, опечалена и изплашена. Тук отечеството е наистина

майка. Когато следъ официал-
ния тостъ, произнесенъ отъ Ми-
нистеръ Маджаровъ, се вѣдга да
на говори полков. Соларовъ съ сво-
ѣго хубавъ италиански евикъ, кой-
то вѣдга даже онѣи тѣй дале-
ши. ченъ чуждестраненъ акцентъ,
ски нашето Итамо Българоко събра-
ние се завладѣтъ отъ единъ тонъ
на повишена чувствителность.

Следва.

Подкрепете едно народополезно дѣло!

РЕДЪ НА РАБОТАТА ВЪ ПЪРВИЯ ПО РОДА СИ КОЛОНИАЛЕНЪ МАГАЗИНЪ „СВОБОДНА КООПЕРАЦИЯ“
ул. „Антимъ I“ № 13, срещу Девическата гимназия.

1. Въ магазина се продаватъ съестни продукти предимно отъ I-ва необходимостъ.
2. Стокитѣ сѣ чисти и се продаватъ на вѣрно тегло.
3. Ония отъ тѣхъ, които позволяватъ, сѣ предварително разтеглени на такива парчета, каквито обикновенно се търсятъ. Опаковатъ се и се надписватъ: видъ, количество, цена.
4. Костумата цена на стокитѣ е обявена въ ценоразписъ.
5. Комисионната (печалбата) е 6% върху костумата цена.
6. За всѣка покупка се издава с-ка, въ която стокитѣ се задѣлжаватъ по костумата имъ цена. Сумитѣ се събиратъ и къмъ общия имъ сборъ се прибавя 6% комисиона. Напримеръ:

Колит.	Мѣрка	Наименование	Единиц. цена		Обща сума		Забележка
			лв.	ст.	лв.	ст.	
1	кг.	Оризъ Пловдивски	14	20	14	20	
2	„	Слънчогледово масло	21	—	42	—	
1	„	Соль ситна	3	50	3	50	
1	„	Сирене	25	—	25	—	
1	литрѣ	Олио	37	—	37	—	
1	кг.	Леблебий	12	—	12	—	
1	брой	Воя булгаринъ	2	50	2	50	
1	кг.	Захаръ	26	—	26	—	
Всичко			—	—	162	20	Захаръта е обявена подъ костумата цена, понеже се продава съ 6% по малкъ процентъ.
6% комисиона			—	—	9	80	
А всичко			—	—	172	—	

8. Всѣки, който е взелъ участие при магазина, има право да купува стоки отъ него съ 4% комисиона.

Напримеръ: горната смѣтка е 162:20

Комисиона 4% . 6 50

Всичко 168:70 лв.

Въ таквъ случай консуматора участникъ би спечелилъ 3:30 лв.

9. За да има право известенъ консуматоръ на такова отстъпка, трѣбва всѣки членъ отъ семейството му да внесе 20 лв. безлихвенъ влогъ, срещу които му се издава следния документъ:

УЧАСТИЕ № _____ при Свободната Кооперация

Г-нъ _____ има право да получи
отъ „Свободната Кооперация“ двадесетъ лева въ пари или стока.

гр. Варна, _____

Касиеръ: _____

7. При магазина може да се вземе участие, както въ една потребителна кооперация.

А за цѣлото семейство се издава членска карта, която се носи винаги при покупките.

10. Напушането е възможно всѣки моментъ. — Връща се внесеното срещу „участието“ и членската карта.

11. Задачата на магазина е да се превърне въ една потребителна кооперация, работеща върху горнитѣ начала.

Посетете „Свободна Кооперация“, за да се увѣрите въ нейнитѣ народополезни задачи!

Ж. Мичелъ

Крадецътъ

(Случка отъ общоевропейската война).

Полковникътъ Контъ Валер ме даде обѣдъ на приятелитѣ си въ честъ на дъщеря си Магдалина, руса и весела ученица, която е издържала успѣшно ипититѣ си въ лиця.

Пихме кафе и пушихме разговаряйки весело, когато внезапно влезе прислужникътъ въ ъмюара (стая за пушене), като съобща, че две лица искатъ непременно да му говорятъ тѣй като идатъ отдалече и не желаятъ да си отидатъ, ако не поговорятъ съ г. полковника.

— Какъ се казватъ попита полковникътъ.

— Единия отъ тѣхъ, младиятъ, каза, че се наричалъ Забилъ, а другиятъ, стариятъ, е баща му, отговори прислужникътъ.

— Забилъ . . . О, единъ спомени отъ жестока война! . . . имвѣрмор полковникътъ. Кажете имъ да влезатъ.

Синътъ Забилъ, когато влезе въ оаца си, направи на всички извѣрмодно впечатление. Около 35 годишенъ, дребенъ, крѣгло лице, облеченъ съ синя блуза, бѣла рива, синя вратовръзка, и съ воененъ орденъ на гърди. Баща му изглеждаше да е на 70 год. възраст. Късѣ, гърба, съ дълга, бѣла брада, облеченъ въ синя блуза, и синъ каскетъ въ рѣка.

Полковникътъ стана, подаде си рѣката и каза да седнатъ. Г-нъ Полковникъ, каза синътъ Забилъ, съ развѣнчанъ гласъ, тоя старецъ е мой баща. Заклѣ се, че ще дойде единъ денъ въ Парижъ, за да Ви стипне рѣката и да Ви благодари за всичко, което сте сторили за мене.

— Да г. Полковникъ, добави старецътъ, съ треперящъ гласъ намѣрихъ въкога да дойда и ви благодаря, за гдето спасихте сина ми отъ смъртъ и отъ безчестие! Тоя младъ човѣкъ, който бѣ преди, единъ крадецъ стана честенъ войнъ благодарение на Васъ, — примѣръ на честностъ и почтеностъ. О, мой

Полковникъ! никога нѣма да забравя стореното за моя синъ! ще ви благославямъ презъ цѣлия си животъ и ще молихъ за васъ!

Очитъ на старецъ се прослѣвиха и рѣцетъ му треперѣха отъ възлание. Полковникътъ нареди да имъ поднесатъ кафе и цигари, а когато си отидоха, помолихъ да ни разкаже историята на младия Забилъ.

Полковникътъ не възрава.

— Забилъ, почна той да разказва, е единъ храбрътъ, единъ герой, мога да ви кажа. Собственното му име е Тони. Като войнъ не беше дотамъ способенъ, и когато почна войната овава се още по неспособенъ. Никогъ не го видѣхъ на първа линия. Въкога успѣваше да остане навадъ. Ще видите по кой начинъ! Единъ зименъ денъ трѣбваше да се спремъ до едно село, гдето очаквахме първата поява на Прусакитѣ . . . Въ сѣщата вечеръ единъ селянинъ пожелахъ да ме види. Приехъ го и ми се оплака, че единъ войнъкъ е влѣзълъ въ къщата му и задигалъ хиляда франка!

Съветвахъ селянина да мълчи, да не разкаже това на никого и му кавахъ на другия денъ, сутринтъ, да се яви пакъ. Действително, на другия денъ, рано, селянинътъ се яви. Бѣ частъ за утрenna проверка. Всички войнъци бѣха построени. Заедно съ селянина минахме край войнъцитѣ. Ненадано той извика,

— Ето го! . . . тоя е! . . . Погледахъ, войнъкъ, който ми посочи бѣше Забилъ. Щомъ видѣхъ селянина, той побѣднѣ и стана като лимонъ! Повикахъ го отъ строя, далече отъ войнъцитѣ и го изследвахъ. Самопривна, треперящъ винаги си. Паритѣ, обаче, се заклѣ, че гъ нѣма. Употребихъ всички способности да го принудя да повърне паритѣ, но на правно . . . Най после му кавахъ,

— Извѣрми кражба въ време на война, намирайки се предъ лицето на врага. Ако не повърнешъ паритѣ, ще те вестрелъ въ утре. Намисли и реши. Той продължаваше да отказва.

— Нѣмамъ ги! Нѣмамъ ги, господинъ полковникъ. Когато

ще ме погребете ще се увѣрите и Вие въ това!

После прибави, треперящъ цѣлъ:

— Баща ми, г. Полковникъ, братята ми, цѣлото семейство сѣ честни хора! Искамъ прочее, една последна милостъ: и тѣй, ще умра.

Утрешното нападение на Прусакитѣ ще бѣде за насъ ужасно, кой знае, колко живи ще останатъ! . . . Да . . . ще умра! . . . Отъ васъ зависи да умра честно.

Проехъ, прочее, отъ васъ една последна милостъ . . . Не ме застрѣляйте . . . Никой другъ, освенъ Васъ, и селянина, не знае, че съмъ кралъ! Оставете ме да умра, за нешто отечество! По тоя начинъ ще умра честно и смъртъта ми ще послужи за примѣръ на другитѣ . . . Да, заклевамъ Ви се въ името на стария си баща, на братята си, на покойната си майка, че ще умра . . . ще умра за моето отечество! . . .

Станахъ на крака, приближихъ се до него и го погледнахъ въ очитѣ. Погледътъ му, гласътъ му издаваха, че той е човѣкъ, който се е решилъ окончателно да пази думата си.

— Добре, му отговорихъ. От лапамъ за сега изпълнението на смъртната присѣда. Трѣбваше, обаче, по кой и да е начинъ да умремъ! Поетарай се да се намеситъ въ битката. По тоя начинъ ще ти остане поне честъта, че падна за отечеството.

Забилъ прекара цѣла нощъ буденъ седналъ до една маса, съ наведена глава.

На другия денъ при здрачъ, Прусакитѣ ненадейно ни нападана. Положението ни бѣше отчаяно! . . . Въ едно кратко време полето бѣ покрито съ трупове. Внезапно, въ оная страшна минута, видѣхъ Забилъ като се спусна напредъ и се изгуби въ единъ облакъ — димъ. Веднага следъ него се спуснаха двама, трима и др.

Битката продължаваше упорито. Вередъ дима на стрѣлата видѣхъ Забила да се бие като лъвъ! Гранатитѣ хвърчаха около насъ, куршумитѣ на неприятеля се сипѣха като

дъждъ. Повечето отъ войнъцитѣ и офицеритѣ ми бѣха убити. Следъ такова кърваво стражение, принудихме се да отстъпимъ. Вечеръта, Забилъ ме намери. Вѣше окърваненъ и раненъ! . . . Щомъ ме видѣ, почна да плаче като малко дете.

Той бѣ съ окърванени и заимени отъ барутъ дрехи.

— Господинъ полковникъ, не успѣхъ още да изпълня обещанието си! . . . Пострѣхъ се всячески да падна убитъ, устрѣмилъ се като лудъ въ огъня на стражението, но както виждате, още съмъ живъ! Дайте ми, моля ви, малко време да мога да изпълня думата си. . .

Той бѣше тѣй хубавъ, тѣй величавъ, като изрече тия слова, не можашъ да удържа очудението си. Той превърна се въ такова равнодушие смъртъта.

Претърнахъ го и цалунахъ! Въ продължение на войната, той се държеше като истински герой. Другитѣ войнъци отъ отъ моя отрядъ го считаша за лудъ. Кждето имаше опасностъ, Забилъ бѣше пръвъ и най-добъръ. Тичаше навсѣкжде, превиряйки смъртъта. Но и смъртъта, за отмъщение вижда се, го ненавиждаше . . .

Геройството му отиваше до лудостъ. Въ една битка той извърши чудеса, бѣ награденъ съ медалъ и по изборъ бѣ повишенъ въ офицеръ.

Полковникътъ тукъ се спре за минута.

— Добре, но хилядата франка, които той открѣдна, какво станаха, попита единъ отъ присутствующитѣ.

— Ще ви кажа сега, по обѣдъ, когато отрядътъ бѣ построенъ, Забилъ се представи и ми поиска разрешение да се дуелира съ подофицера Прие, една личностъ, която бѣ извършила много мръснѣ дѣла презъ войната. Тоя Прие, всемайки въ началото на войната парични суми отъ Забилъ, всѣкога го тормовелъ. Въ навечерието на нападението на Прусакитѣ, поискахъ му хиляда франка, съ оговори, ако не му ги донесе до вечеръта, ще го прати на първа линия. Забилъ се при-

нудилъ да открѣдне тая сума. Можете си представи, прочее, каква умрава е хранелъ къмъ Прие, който го е тласкалъ къмъ безчестие и катастрофа.

Забилъ трѣсеше случай да си отмъсти и сполучи. Следъ вечеръта, Забилъ, вливйки въ кармата, забѣлѣвъ единъ пликъ на единъ столъ.

— На кого е тоя пликъ? . . .

— Мой, отговори Прие.

— Всемиго отъ тамъ, каза Забилъ, съ единъ заповедниченъ тонъ. Прие не му отговори, но само му хвърля единъ строгъ погледъ и извѣрмори, казва ми съ тѣхъ, тогава Забилъ, гледайки го презрително, седна на плика.

Прие се почувствувалъ обиденъ отъ това, и поканилъ Забилъ на дуелъ. Дуелираха се и Забилъ уби Прие. Спустна се той, като тегъръ, върху Прие, искайки да го пронизе съ сабля превъ гърдите! Толкова го мразеше!

Вечеръта ме намери и ми разправи всичко.

— Виждате, г. Полковникъ, че не мога, за нещастие да изпълня думата си, казва ми съ треперящъ гласъ. Смъртъта ненавижда, изглежда, дребнавитѣ и като мене, човѣци.

Ето, виждате прочее защо отъ тогава Забилъ ме благославя и защо стариятъ му баща искаше да ми стипне рѣката.

Преведе отъ френски: Ж. Доревъ.

КЪОШКЪ съ три декара

дървета, при две чешми, на Екисноградското шосе, до 6-й полицейски участъкъ съ красива гледка къмъ морето, продава се на много износна цена. Справка при Павелъ Свещаровъ — Популарната банка.

ДЪРВА ЗА ГОРЕНЕ

отлично качество по 600 лв. тонъ — точно 1000 кг. раздава на членоветѣ си

Варненска Популарна Банка

Шпионската афера.

Отъ две седмици обществото се възлнува отъ фантастичнитѣ слухове по една шпионска афера за въ полза на една съседна страна. Военното мѣо и Дирекцията на полицията извѣнвоха съ едно кратко, лаконично комюнике отъ 4 точки, което поставя въ недоумение обществото съ своята загадочностъ.

Провинциалната желта преса, новинарското невежество, изнася сега обширни полуграмотни пояснения по шпионажа, като съ извѣртания влещоставя офицерството и държавната властъ.

Фактъ е че има шпионска афера и то въ поворенъ размеръ. Жертва на тоя шпионажъ сѣ и двама офицери отъ българската армия. Трѣбваше да се каже истината на българския народъ по тази афера, колкото горчива и да е тя, защото извѣртанията създаватъ фантастични мѣлви и троятъ народната душа.

Предателитѣ, ако има такива, нека се приковатъ на поворния стѣлбъ. Вѣко стадо си има мърша. Вместо да загладимъ вѣжди да не видимъ очи.

Селския народенъ университетъ въ с. Пордимъ.

Започна записването на младежи за учебната 1930/31 год. въ Селския Нар. университетъ въ с. Пордимъ. Ще се приематъ ограничено число младежи и девиди. Кандидатитѣ на девическия отдѣлъ трѣбваше да сѣ селени отъ 17-30 год. възраст, а кандидатитѣ за мъжкия отдѣлъ селани надъ 18 години. Приематъ се снѣршили прогимназия. Курсатъ е едногодишенъ. Годишна такса 5000 лв., платими 1000 лв. при записването, 2000 лв. при постването въ пансиона и 2000 лв. следъ коледната ваканция. Срещу тая такса се получава храна, квартира, освѣтление, отопление, обучение и медицински прегледъ.

Печатница Д. Тодоровъ Варна